

ROZPORZĄDZENIE**RADY MINISTRÓW**

z dnia r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie zasad wynagradzania pracowników niebędących członkami korpusu służby cywilnej zatrudnionych w urzędach administracji rządowej i pracowników innych jednostek

Na podstawie art. 21 ust. 3, art. 22 ust. 2, art. 23 ust. 2, art. 24 ust. 2 w związku z art. 43 ust. 1 i 2, art. 44, art. 46 i art. 53 ust. 3 ustawy z dnia 16 września 1982 r. o pracownikach urzędów państwowych (Dz. U. z 2020 r. poz. 537) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 2 lutego 2010 r. w sprawie zasad wynagradzania pracowników niebędących członkami korpusu służby cywilnej zatrudnionych w urzędach administracji rządowej i pracowników innych jednostek (Dz. U. poz. 134, z późn. zm.¹⁾) w załączniku nr 3 w tabeli nr 3 po lp. 1 dodaje się lp. 1a–1c w brzmieniu:

Lp.	Stanowisko	Kategoria zaszeregowania	Stawka dodatku funkcyjnego do	Wymagane kwalifikacje	
				wykształcenie	liczba lat pracy
1	2	3	4	5	6
1a	Główny dyspozytor medyczny	XVI-XIX	7	Według odrębnych przepisów	
1b	Zastępca głównego dyspozytora medycznego	XV-XVIII	6		
1c	Dyspozytor medyczny	XIII-XVII	1		

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2021 r.

¹⁾ Zmiany wymienionego rozporządzenia Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. U. z 2011 r. poz. 782 i 1214, z 2012 r. poz. 1403, z 2013 r. poz. 882, z 2015 r. poz. 241 i 1538, z 2016 r. poz. 227, 396, 686, 1370 i 1611, z 2017 r. poz. 39, 51, 156, 455, 1790 i 2504, z 2018 r. poz. 179, 842, 1692, 1811, 2131 i 2258, z 2019 r. poz. 877, 1125, 1296 i 2124 oraz z 2020 r. poz. 29, 147 i 1120.

PREZES RADY MINISTRÓW

ZA ZGODNOŚĆ POD WZGLĘDEM PRAWNYM, LEGISLACYJNYM I REDAKCYJNYM

Alina Budziszewska-Makulska

Zastępca Dyrektora

Departamentu Prawnego Ministerstwa Zdrowia

/podpisano kwalifikowanym podpisem elektronicznym/

Uzasadnienie

Projektowane rozporządzenie stanowi realizację upoważnienia ustawowego zawartego w art. 21 ust. 3, art. 22 ust. 2, art. 23 ust. 2, art. 24 ust. 2 w związku z art. 43 ust. 1 i 2, art. 44, art. 46 i art. 53 ust. 3 ustawy z dnia 16 września 1982 r. o pracownikach urzędów państwowych (Dz. U. z 2020 r. poz. 537).

Przedmiotowy projekt jest związany ze zmianami wprowadzonymi ustawą z dnia 10 maja 2018 r. o zmianie ustawy o Państwowym Ratownictwie Medycznym oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 1115, z późn. zm.) w zakresie organizacji dyspozytorni medycznej.

Powyższa ustawa nałożyła na wojewodów od dnia 1 stycznia 2021 r. obowiązek utworzenia i prowadzenia dyspozytorni medycznej jako komórki organizacyjnej urzędu wojewódzkiego. W ramach dyspozytorni funkcjonować będą stanowiska dyspozytora medycznego, głównego dyspozytora medycznego, zastępcy głównego dyspozytora medycznego, kierownika dyspozytorni medycznej, zastępcy kierownika dyspozytorni medycznej (fakultatywnie) oraz psychologa zapewniającego wsparcie psychologiczne na rzecz dyspozytorów medycznych.

Powyższe wymusza zmianę tabeli III załącznika nr 3 do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 2 lutego 2010 r. w sprawie zasad wynagradzania pracowników niebędących członkami korpusu służby cywilnej zatrudnionych w urzędach administracji rządowej i pracowników innych jednostek (Dz. U. poz. 134, z późn. zm.). W ww. tabeli dotychczas nie były ujęte stanowiska przewidziane dla dyspozytorni medycznej, co uniemożliwia określenie zasad wynagradzania osób zatrudnionych na tych stanowiskach. Natomiast stanowiska kierownika dyspozytorni medycznej oraz jego zastępcy oraz psychologa zapewniającego wsparcie dyspozytora medycznego będą stanowiskami w ramach służby cywilnej.

Projekt nie będzie miał wpływu na działalność mikroprzedsiębiorców, małych i średnich przedsiębiorców.

Projekt nie zawiera przepisów technicznych i w związku z tym nie podlega procedurze notyfikacji w rozumieniu przepisów rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. poz. 2039 oraz z 2004 r. poz. 597).

Projekt nie podlega obowiązkowi przedstawienia właściwym organom i instytucjom Unii Europejskiej, w tym Europejskiemu Bankowi Centralnemu, w celu uzyskania opinii, dokonania powiadomienia, konsultacji albo uzgodnienia.

Projektowana regulacja nie jest sprzeczna z prawem Unii Europejskiej.

Nie istnieją alternatywne środki w stosunku do projektu umożliwiające osiągnięcie zamierzonego celu.